

Jarosław Zieliński, Sekretarz Stanu Ministerstwo Spraw
Wewnętrznych i Administracji 02-591 Warszawa ul.
Stefana Batorego 5

Warszawa, 2016-06-07

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW
KANCELARIA SEJMU

Odpowiedź na interpelację nr 3106

Odpowiedź Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na interpelację numer 3106 Posła na Sejm RP Pana Adama Andruszkiewicza w sprawie tzw. ustawy antyterrorystycznej

W załączeniu uprzejmie przesyłam odpowiedź Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na interpelację numer 3106 Posła na Sejm RP Pana Adama Andruszkiewicza w sprawie tzw. ustawy antyterrorystycznej.

Załączniki:

1. ODP NA INT 3106.DOCX

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć oprogramowania do weryfikacji podpisu Data złożenia podpisu:

2016-06-15T14:23:42Z

Podpis elektroniczny

Pan

Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację numer 3106 Posła na Sejm RP Pana Adama Andruszkiewicza w sprawie *tw. ustawy antyterrorystycznej* uprzejmie przedstawiam co następuje.

Odnosząc się do zagadnienia dotyczącego nabywania *tw. kart pre-paid* po okazaniu stosownego dokumentu tożsamości oraz rejestrowania obecnie wykorzystywanych *ww. kart* po okazaniu stosownego dokumentu tożsamości należy wskazać, że aktualna anonimowość *tw. przedpłaconych kart telefonicznych (pre-paid)* umożliwia przestępcom, w tym osobom zaangażowanym w działalność terrorystyczną, wykorzystanie dogodnego narzędzia do komunikowania się i kamuflażu, o czym świadczą zdarzenia mające miejsce w Polsce, jak i poza jej granicami.

Zawarty w *projekcie ustawy o działaniach antyterrorystycznych*, zwanym dalej „projektem ustawy”, w wersji przekazanej do prac parlamentarnych (druk sejmowy nr 516 z dnia 16 maja 2016 roku), art. 41 przewiduje zmiany w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. *Prawo telekomunikacyjne* (t.j.: Dz. U. z 2014 r., poz. 243 z późn. zm.) polegające na wprowadzeniu rozwiązania, zgodnie z którym abonenci, tj. podmioty będące stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym umowy o świadczenie usług przedpłaconych w publicznej sieci telekomunikacyjnej, będą zobowiązani do podania dostawcy usług swoich danych.

W przypadku abonenta będącego osobą fizyczną *projekt ustawy* przewiduje obowiązek podania co najmniej imienia i nazwiska oraz numeru PESEL (jeżeli abonent go posiada) albo nazwy, serii i numeru dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) albo Konfederacji Szwajcarskiej – numeru paszportu lub karty pobytu. Natomiast abonenci niebędący osobami fizycznymi, zgodnie z *projektem ustawy* będą zobowiązani podawać co najmniej nazwę i numer identyfikacyjny REGON lub NIP albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo ewidencji działalności gospodarczej lub innym właściwym rejestrze prowadzonym w państwie członkowskim UE.

Dopiero po potwierdzeniu zgodności ww. danych z danymi zawartymi w dokumencie potwierdzającym tożsamość abonenta będącego osobą fizyczną lub z danymi zawartymi we właściwych rejestrach (w przypadku abonenta niebędącego osobą fizyczną) albo po podaniu przez abonenta określonych w *projekcie ustawy* danych i potwierdzeniu ich drogą elektroniczną w określony w *projekcie ustawy* sposób, dostawca usług będzie rozpoczynał świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Ponadto w przepisach przejściowych *projektu ustawy* w art. 57 wskazano, że abonenci usług przedpłaconych, którzy zawarli umowę przed dniem wejścia w życie ustawy, będą obowiązani do podania dostawcy usług przedpłaconych ww. danych i ich potwierdzenia. Natomiast abonentom, którzy nie podadzą ww. danych lub których dane nie zostaną potwierdzone, dostawca usług przedpłaconych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zaprzestanie świadczenia usług (w wersji *projektu ustawy* z dnia 16 maja 2016 r. termin na przekazanie i potwierdzenie ww. danych wyznaczono na dzień 2 stycznia 2017 roku, jednakże z uwagi na trwające prace legislacyjne wspomniany termin może ulec zmianie).

Należy podkreślić, że obowiązek rejestracji tzw. kart telefonicznych *pre-paid* nie ogranicza określonej w art. 49 *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej* wolności i ochrony tajemnicy komunikowania się, ponieważ nie stanowi podstawy do ingerowania w treść komunikacji prowadzonej z wykorzystaniem ww. kart.

Proponowane rozwiązanie obowiązuje obecnie w części państw UE (m.in. we Francji, Hiszpanii, Holandii, Włoszech, Niemczech, Danii, Grecji czy Bułgarii), a także w innych państwach Europy Zachodniej (Norwegia, Szwajcaria).

Nawiązując do poruszonego w interpelacji Pana Posła zagadnienia dotyczącego zakazu odbywania imprez masowych i zgromadzeń publicznych uprzejmie wyjaśniam, że przewidziana w *projekcie ustawy* możliwość ograniczenia wolności organizowania zgromadzeń jest zastrzeżona wyłącznie dla przypadków, w których wprowadzony zostanie trzeci lub czwarty stopień alarmowy (*vide* art. 20 ust. 1 *projektu ustawy*, który stanowi, że po wprowadzeniu trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego minister właściwy do spraw wewnętrznych, z inicjatywy własnej albo na wniosek Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Komendanta Głównego Policji, może zarządzić zakaz odbywania zgromadzeń publicznych lub imprez masowych na obszarze lub w obiekcie objętym stopniem alarmowym, jeżeli jest to konieczne dla ochrony życia i zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa publicznego).

Jednocześnie pragnę wyjaśnić, że zgodnie z art. 14 ust. 5 *projektu ustawy* trzeci stopień alarmowy może zostać wprowadzony w przypadku:

1. wystąpienia zdarzenia potwierdzającego prawdopodobny cel zdarzenia o charakterze terrorystycznym, godzącego w:
  - a. bezpieczeństwo lub porządek publiczny albo
  - b. bezpieczeństwo Rzeczypospolitej Polskiej, albo
  - c. bezpieczeństwo innego państwa lub organizacji międzynarodowej oraz stwarzającego potencjalne zagrożenie dla Rzeczypospolitej Polskiej, lub

2. uzyskania wiarygodnych i potwierdzonych informacji o planowanym zdarzeniu o charakterze terrorystycznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
3. uzyskania wiarygodnych i potwierdzonych informacji o planowanym zdarzeniu o charakterze terrorystycznym, którego skutki mogą dotyczyć obywateli polskich przebywających za granicą lub instytucji polskich albo polskiej infrastruktury mieszczących się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

Natomiast czwarty stopień alarmowy – zgodnie z art. 14 ust. 6 *projektu ustawy* – może zostać wprowadzony w przypadku:

1. wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym, powodującego zagrożenie:
  - a. bezpieczeństwa lub porządku publicznego albo
  - b. bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej, albo
  - c. bezpieczeństwa innego państwa lub organizacji międzynarodowej oraz stwarzającego zagrożenie dla Rzeczypospolitej Polskiej, lub
2. gdy uzyskane informacje wskazują na zaawansowaną fazę przygotowań do zdarzenia o charakterze terrorystycznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
3. gdy uzyskane informacje wskazują na zaawansowaną fazę przygotowań do zdarzenia o charakterze terrorystycznym, które ma być wymierzone w obywateli polskich przebywających za granicą lub w instytucje polskie albo polską infrastrukturę mieszczące się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, a zebrane informacje wskazują jednocześnie na nieuchronność takiego zdarzenia.

Ze wskazanych przepisów *projektu ustawy* wynika, że trzeci i czwarty stopień alarmowy wprowadzane są w sytuacjach najbardziej skonkretyzowanych zagrożeń lub bezpośredniego wystąpienia zdarzeń o charakterze terrorystycznym, w przypadku wystąpienia których trudno zakładać, aby organizacja zgromadzenia lub imprezy masowej była w ogóle możliwa.

W kontekście powyższego należy zauważyć, że zgodnie z art. 57 *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej* wolność organizowania pokojowych zgromadzeń i uczestniczenia w nich nie ma charakteru absolutnego, a ograniczenie tej wolności może określać ustawa.

Ponadto obowiązujące obecnie przepisy prawa przewidują już możliwość odwołania zgromadzenia publicznego albo wprowadzenia zakazu przeprowadzenia imprezy masowej.

Zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. *Prawo o zgromadzeniach* (Dz. U. poz. 1485) organ gminy wydaje decyzję o zakazie zgromadzenia nie później niż na 96 godzin przed planowaną datą zgromadzenia m.in. w przypadku, gdy jego odbycie może zagrażać życiu lub zdrowiu ludzi albo mieniu w znacznych rozmiarach.

Natomiast możliwość orzeczenia zakazu przeprowadzenia imprezy masowej oraz jej przerwania przewiduje ustawa z dnia 20 marca 2009 r. *o bezpieczeństwie imprez masowych* (t.j.: Dz. U. z 2015 r., poz. 2139). Zgodnie z art. 34 ust. 1 ww. ustawy w przypadku negatywnej oceny stanu bezpieczeństwa

i porządku publicznego w związku z planowaną lub przeprowadzoną imprezą masową wojewoda, w drodze decyzji administracyjnej, może zakazać przeprowadzenia imprezy masowej z udziałem publiczności na całym obiekcie lub w jego wydzielonych sektorach (art. 34 ust. 1 pkt 1) lub wprowadzić, na czas określony albo nieokreślony, zakaz przeprowadzania przez organizatora imprez masowych na terenie województwa lub jego części (art. 34 ust. 1 pkt 2). Ponadto zgodnie z art. 34a ust. 1 ww. ustawy wojewoda może, w drodze decyzji administracyjnej, przerwać imprezę masową jeżeli jej dalszy przebieg może zagrozić życiu lub zdrowiu osób albo mieniu w znacznych rozmiarach, a działania podejmowane przez organizatora są niewystarczające do zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Odnosząc się do kolejnej kwestii poruszonej w wystąpieniu Pana Posła, dotyczącej dostępu Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (ABW) do publicznych baz danych uprzejmie wyjaśniam, że wprowadzenie do *projektu ustawy* stosownych regulacji podyktowane jest potrzebą zapewnienia ABW dostępu do wszelkich danych i informacji, które mogą być przydatne w celu zapobiegania zdarzeniom o charakterze terrorystycznym. Zgodnie z art. 10 pkt 1 *projektu ustawy* Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w celu realizacji zadania polegającego na zapobieganiu zdarzeniom o charakterze terrorystycznym będzie uprawniony do nieodpłatnego uzyskania dostępu do danych i informacji zgromadzonych w rejestrach publicznych i ewidencjach prowadzonych przez: Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu, Państwową Straż Pożarną, Służbę Celną, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, Żandarmerię Wojskową, Rządowe Centrum Bezpieczeństwa, ministrów kierujących działami administracji rządowej, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego, Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Komisję Nadzoru Finansowego, Głównego Geodetę Kraju, jednostki samorządu terytorialnego oraz jednostki organizacyjne podległe ww. podmiotom lub przez nie nadzorowane.

Należy podkreślić, że uzyskanie dostępu do ww. baz danych, zgodnie z *projektem ustawy*, odbywać się będzie z uwzględnieniem zasad i trybu określonych w art. 34 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. *o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu* (t.j.: Dz. U. z 2015 r., poz. 1929 z późn. zm.). W oparciu o ww. przepis prawa ABW już obecnie może zbierać, także niejawnie, wszelkie dane osobowe, w tym również, jeżeli jest to uzasadnione charakterem realizowanych zadań, dane wskazane w art. 27 i 28 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *o ochronie danych osobowych* (t.j.: Dz. U. z 2015 r., poz. 2135 z późn. zm.) tj. dane ujawniające pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, jak również dane o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym, dane dotyczące skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych

w postępowaniu sądowym lub administracyjnym oraz numery porządkowe stosowane w ewidencji ludności, zawierające m.in. oznaczenie płci i daty urodzenia. Na podstawie ww. art. 34 ustawy kompetencyjnej, ABW może także korzystać z danych osobowych i innych informacji uzyskanych w wyniku wykonywania czynności operacyjno – rozpoznawczych przez uprawnione do tego organy, służby i instytucje państwowe oraz przetwarzać je, w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych, bez wiedzy i zgody osoby, której przedmiotowe dane dotyczą.

Mając na uwadze wyrażoną w interpelacji Pana Posła opinię o potencjalnym ograniczeniu przez przepisy *projektu ustawy* prywatności w sieci Internet uprzejmie wyjaśniam, że przedmiotowy projekt wprowadza nowy instrument, odnoszący się do systemów teleinformatycznych, którego celem będzie zapobieganie, przeciwdziałanie i wykrywanie przestępstw o charakterze terrorystycznym oraz ściganie ich sprawców. Regulacje zawarte w *projekcie ustawy* nadają sądowi uprawnienia do wydania postanowienia (na pisemny wniosek Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego), w którym sąd może zarządzić zablokowanie albo zażądać od administratora systemu teleinformatycznego zablokowania dostępności w ww. systemie określonych danych informatycznych lub usług teleinformatycznych, mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, na czas określony, nie dłuższy niż 30 dni. W przypadkach niecierpiących zwłoki do zarządzenia zablokowania albo zażądania od administratora systemu teleinformatycznego zablokowania dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych lub usług teleinformatycznych, mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, uprawniony będzie Szef ABW, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego. Jednocześnie z zablokowaniem danych lub zażądaniem od administratora danych ich zablokowania Szef ABW zobowiązany będzie do zwrócenia się do Sądu Okręgowego w Warszawie z pisemnym wnioskiem o wydanie postanowienia w przedmiotowej sprawie. Ponadto sąd będzie mógł na pisemny wniosek Szefa ABW, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu blokowania dostępności danych informatycznych lub usług teleinformatycznych, jeżeli nie ustały przyczyny zarządzenia tych czynności. Blokada dostępności danych informatycznych znoszona będzie w przypadku nieudzielenia przez sąd w terminie 5 dni zgody na zarządzenie zablokowania dostępności określonych danych informatycznych albo nieudzielenia przez sąd zgody na przedłużenie blokowania dostępności danych, bądź po upływie okresu, na który została wprowadzona.

Projektowane rozwiązanie, uzależnione od postanowienia sądu i możliwe do zastosowania jedynie za zgodą Prokuratora Generalnego i w ograniczonym wymiarze czasowym, ma szczególne znaczenie w kontekście zapobiegania działalności organizacji terrorystycznych, które wykorzystują sieć Internet do promowania swojej ideologii, zamieszczania instruktażu w zakresie sposobu przeprowadzania zamachów terrorystycznych oraz komunikowania się ze swoimi zwolennikami.

Odnosząc się natomiast do pytania dotyczącego całkowitego zakazu przyjmowania imigrantów do Polski pragnę podkreślić, że bezpieczeństwo państwa i jego obywateli stanowi najwyższy priorytet w działaniach podejmowanych przez Polskę w obszarze polityki migracyjnej, dlatego wszelkie działania w tym obszarze podejmowane są przy pełnym zapewnieniu bezpieczeństwa.

Poprzednia Rada Ministrów w ramach procesu relokacji i przesiedleń podjęła zobowiązanie do przyjęcia określonej liczby uchodźców. Na podstawie konkluzji Przedstawicieli Rządów przyjętych podczas Rady do spraw Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 20 lipca 2015 roku, Polska zdecydowała o przesiedleniu 900 uchodźców przebywających w obozach w państwach trzecich. Na podstawie Decyzji Rady (UE) 2015/1523 z dnia 14 września 2015 r. ustanawiającej środki przejściowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji, do Polski powinno zostać relokowanych łącznie 1100 osób do dnia 17 września 2017 roku. Natomiast na podstawie Decyzji Rady (UE) 2015/1601 z dnia 22 września 2015 r. ustanawiającej środki przejściowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji, do Polski powinny zostać dodatkowo relokowane łącznie 5082 osoby do dnia 26 września 2017 roku. Podjęto również decyzję o relokacji około 4179 osób w ramach tzw. rezerwy 54 tys.

Rząd RP jest świadomy dotychczasowych zobowiązań podjętych na forum Unii Europejskiej (UE), niemniej należy podkreślić, że nie zostaną podjęte takie działania, które mogłyby naruszać suwerenne kompetencje państw członkowskich. W stanowisku prezentowanym podczas posiedzeń Rady do spraw Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych Polska wyraża zdecydowany sprzeciw wobec jakichkolwiek stałych i automatycznych mechanizmów redystrybucji uchodźców, zarówno w odniesieniu do relokacji, jak i do przesiedleń. Powyższe stanowisko podziela duża grupa państw członkowskich UE m.in. państwa Grupy Wyszehradzkiej. W ocenie Polski, takie instrumenty stanowią czynnik przyciągający migrantów do krajów UE, a celem powinno być maksymalne ograniczenie zachęt do przybywania do Europy. Ponadto, konieczne jest zapewnienie, że przybywający uchodźcy zintegrują się z przyjmującym społeczeństwem i panującymi w nim zwyczajami. Dlatego Rząd RP na forum UE podkreśla, że w ramach procedury relokacji, istotna jest możliwość określenia profilu osób, które dane państwo chce przyjąć. System preferencji pozwoli na odpowiedni dobór relokowanych osób zbieżnych kulturowo z tradycjami i obyczajami panującymi w danym państwie członkowskim.

Z poważaniem,

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z up. Jarosław Zieliński

Sekretarz Stanu

Otrzymuje:

Sekretariat Prezesa Rady Ministrów w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.